

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 49

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 ianuarie 2005

SUMAR

	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 517 din 25 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 53 alin. (2) și (3) și art. 55 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, ale art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7, art. 11 alin. (3) și (5), art. 13 alin. (2) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale art. 1 alin. (2) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale art. 21, 33, 34, 51, art. 88 alin. 1 lit. a), b), c) și d) și art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, precum și ale art. 29 alin. (4) și	(6), art. 75 alin. (2) și art. 78 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	1.988/2004. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 161/2004 privind fișele fiscale, cu modificările și completările ulterioare.....	7-13
	2.239/2004. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind instituirea unor măsuri de creștere a siguranței navigației în apele naționale navigabile și în porturile românești prin introducerea accelerată, pentru navele petroliere, a obligativității corpului dublu sau a unor cerințe echivalente de proiectare pentru navele petroliere cu corp simplu.....	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 517**

din 25 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 53 alin. (2) și (3) și art. 55 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, ale art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7, art. 11 alin. (3) și (5), art. 13 alin. (2) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale art. 1 alin. (2) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale art. 21, 33, 34, 51, art. 88 alin. 1 lit. a), b), c) și d) și art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, precum și ale art. 29 alin. (4) și (6), art. 75 alin. (2) și art. 78 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 53 alin. (2) și (3) și art. 55 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, ale art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7, art. 11 alin. (3) și (5), art. 13 alin. (2) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale art. 1 alin. (2) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale art. 21, art. 33, art. 34, art. 51, art. 88 alin. 1 lit. a), b), c) și d) și art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, precum și ale art. 23 alin. (4) și (6), art. 49 alin. (2) și art. 54 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Partidul solidarității democratice pentru șanse egale și o societate mai bună, prin președintele său, Ion Antonescu, în Dosarul nr. 27/P/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de Ion Antonescu, președintele Partidului solidarității democratice pentru șanse egale și o societate mai bună, prin care solicită amânarea cauzei, deoarece este citat, pentru acest termen, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, în cauza ce face obiectul Dosarului nr. 13.004/2004 al acestei instanțe.

Având cuvântul asupra acestei chestiuni prealabile, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii,

apreciind că cererea de amânare nu este temeinic motivată.

Deliberând, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea nr. 14/2003. În acest sens, învederează Curții că autorul excepției a mai invocat în același dosar al instanței de fond, respectiv Dosarul nr. 27/P/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, excepția de neconstituționalitate a textelor de lege mai sus amintite, prevalându-se de aceleași dispoziții constituționale și aceeași motivare ca în prezenta cauză. În urma sesizării sale cu aceste excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 119/2003 asupra constituționalității art. 26 alin. (4) din Legea nr. 14/2003, iar prin Decizia nr. 65/2004, asupra dispozițiilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din aceeași lege, respingând în ambele cazuri criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 53 și art. 55 din Legea nr. 14/2003, reprezentantul Ministerului Public apreciază că acestea sunt neîntemeiate. În acest sens, arată că autorul are în vedere o omisiune legislativă atunci când se referă la art. 2, chestiune ce nu este de competența instanței de contencios constituțional. De asemenea, consideră că art. 53 și art. 55 din legea amintită nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. În final, referindu-se la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții legale atacate, pune concluzii de respingere a acestei excepții ca neîntemeiată, deoarece observă că, în motivarea sa, autorul excepției nu invocă textele constituționale pretins a fi încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 27/P/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Excepția a fost ridicată de Partidul solidarității democratice pentru șanse egale și o societate mai bună, prin președintele său, Ion Antonescu, cu prilejul soluționării cererii de reînregistrare a partidului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 2, art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 53 alin. (2) și (3) și art. 55 din Legea nr. 14/2003 aduc atingere prevederilor constituționale consacrate în art. 1 alin. (5), art. 11, art. 20, art. 21, 24, 54, 57, 124, art. 126 alin. (1), art. 129 și art. 146 lit. d), „raportate la dispozițiile Codului de procedură civilă“, precum și prevederilor principalelor tratate, pacte și convenții internaționale la care România este parte. În critica sa, autorul insistă asupra dispozițiilor art. 21 alin. (4) și ale art. 26 alin. (4) din Legea nr. 14/2003, dispoziții care consacra caracterul definitiv și irevocabil al hotărârilor Curții de Apel București pronunțate cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei Tribunalului București de respingere a cererii de înregistrare a unui partid politic sau a celei de radiere a partidului, considerând că acestea aduc atingere accesului liber la justiție, dreptului la apărare, prevederilor constituționale care reglementează folosirea căilor de atac, precum și principalelor instrumente internaționale ratificate de țara noastră. De asemenea, așa cum reiese din motivarea făcută în fața Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, precum și din încheierea prin care această instanță a sesizat Curtea Constituțională, critica de neconstituționalitate vizează și dispozițiile art. 1 alin. (2) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2003, art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7, art. 11 alin. (3) și (5), art. 13 alin. (2) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003, art. 21, art. 33, art. 34, art. 51, art. 88 alin. 1 lit. a), b), c) și d) și art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992, precum și art. 23 alin. (4) și (6), art. 49 alin. (2) și art. 54 din Legea nr. 47/1992, fără a indica însă prevederile constituționale pretins a fi încălcate. Ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, autorul excepției și-a completat motivarea printr-un înscris depus la Dosarul nr. 265D/2004 al Curții Constituționale, precizând textele constituționale față de care înțelege să susțină neconstituționalitatea prevederilor legale mai sus amintite. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile criticate din Legea nr. 90/2003, apreciază că art. 1 alin. (2) „intră în coliziune” cu principiile constituționale ale dreptății și pluralismului politic, în timp ce art. 9 alin. (1) reprezintă „o mare gafă a puterii legislative care, deși avea acte normative valide promulgate în noua ordine de drept, de după Revoluția din Decembrie 1989, a preferat totuși un act lovit de nulitate de pe timpul regimului totalitar [...]“. Așa fiind, aceste prevederi legale încalcă, în opinia sa, o serie de dispoziții constituționale, precum și unele dispoziții din Carta Europeană a Drepturilor Omului. Referindu-se la prevederile Legii nr. 43/2003, autorul excepției arată că art. 3 alin. (3), prin

sintagma „sunt scutite de impozite și taxe“, contravine dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în drepturi, nediscriminarea, precum și ale art. 26 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. În același timp, susține că dispozițiile art. 5 alin. (6) din Legea nr. 43/2003, care prevăd că, „*La solicitarea donatorului, identitatea sa poate rămâne confidențială [...]*“, contravin art. 1 alin. (5), art. 11, 20, 56, 148 și 149 din Constituție, precum și prevederilor art. 25, 41 și 42 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, deoarece afectează transparența procesului de finanțare a unui partid politic. În ceea ce privește prevederile art. 6 alin. (2) din legea amintită, consideră că acestea „situează partidele politice mai presus de lege“, contravenind art. 7, art. 11 alin. (3) și (5), art. 13 alin. (2) și art. 22 alin. (4) din Constituție, precum și art. 20 și 21 din actul internațional mai sus menționat. În același timp, art. 6 alin. (3) din Legea nr. 43/2003 aduce atingere art. 56 alin. (1) din Constituție, precum și art. 25, art. 26 și 41 din Cartă. Autorul critică art. 7 din Legea nr. 43/2003 pentru excepția instituită prin acest text de lege, având în vedere faptul că „Legea nr. 14/2003 nu precizează astfel de excepții“. Astfel, în opinia sa, sunt încălcate dispozițiile art. 8 alin. (2) din Constituție și prevederile art. 41 alin. (2) din Cartă. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 11 alin. (3) și (5) din Legea nr. 43/2003, autorul excepției arată că acestea reprezintă „o grea ofensă la adresa electoratului“ și încalcă, în consecință, o serie de dispoziții constituționale și din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. De asemenea, în opinia sa, dispozițiile art. 13 alin. (2) și ale art. 22 alin. (4) din legea amintită sunt „abuzive și discriminatorii“, respectiv „încalcă cu premeditare Constituția României cu privire la dreptate și pluralism politic“. În argumentarea neconstituționalității prevederilor art. 21, art. 117 alin. (3), art. 149 și art. 153 alin. (2) din Legea nr. 92/1992, autorul excepției enumeră o serie de texte constituționale pe care le consideră ca fiind încălcate de aceste dispoziții legale. În fine, autorul excepției, criticând dispozițiile art. 49 alin. (2) și ale art. 54 din Legea nr. 47/1992, arată că acestea încalcă prevederile art. 1 alin. (4), art. 145 și art. 154 alin. (1) din Constituție și „constituie dovada dependenței economice a judecătorilor Curții Constituționale de puterea executivă și contravin Constituției României [...]“.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. În același timp, observă că autorul excepției a mai supus controlului de constituționalitate dispozițiile art. 26 alin. (4) din Legea nr. 14/2003, Curtea Constituțională pronunțându-se prin Decizia nr. 119/2003 în sensul respingerii criticilor ca neîntemeiate. De asemenea, amintește că ulterior, prin Decizia nr. 65/2004, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor cu privire la dispozițiile art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea nr. 14/2003. Referindu-se la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 90/2003, precum și la prevederile Legii nr. 43/2003, supuse criticii de neconstituționalitate, apreciază că acestea „au ca scop asigurarea transparenței și legalității finanțării partidelor politice; interzicerea finanțării acestora de către persoane fizice sau juridice străine (prin donații deghizate), precum și obținerea de facilități pentru cumpărarea sediilor partidelor politice de către cele care reprezintă un anumit procent din populația României“. În

continuare, Tribunalul menționează că, în opinia sa, nu sunt întemeiate nici criticile de neconstituționalitate care vizează anumite prevederi din Legea nr. 92/1992 și nici cele care se referă la art. 49 alin. (2) și art. 54 din Legea nr. 47/1992. În acest sens, arată că accesul liber la justiție nu este în nici un caz îngrădit, existând controlul judecătoresc al instanțelor în fața cărora s-a ridicat excepția. Pe de altă parte, apreciază că invocarea nejustificată a unor excepții duce la o tergiversare a soluționării cauzelor, aglomerând instanțele de judecată. De asemenea, arată că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate căile de atac prevăzute de lege, această reglementare revenind puterii legiuitoare.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților, învederând că autorul excepției nu-și motivează excepția decât cu privire la dispozițiile art. 21 alin. (4) și art. 26 alin. (4) din Legea nr. 14/2003, apreciază că aceste texte de lege sunt constituționale. Astfel, arată că, deși în virtutea art. 129 din Constituție părțile și Ministerul Public au dreptul de a folosi căile de atac în condițiile legii, aceasta nu înseamnă că justițiabilii se pot bucura, în toate cazurile, de accesul la toate căile de atac, ci numai de acelea prevăzute de lege. În acest sens, amintește că art. 126 alin. (2) din Constituție lasă legiuitorului competența de a stabili procedura de judecată și căile de atac pe care cei interesați le pot folosi, fără a limita prin aceasta în vreun fel accesul liber la justiție. De asemenea, apreciază că această reglementare este în deplină concordanță atât cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și cu celelalte acte internaționale ratificate de România, așa încât nu există o încălcare a prevederilor art. 20 din Constituție. În consecință, consideră că dispozițiile criticate din Legea nr. 43/2003, Legea nr. 92/1992, Legea nr. 47/1992 și Legea nr. 90/2003 sunt constituționale și propune respingerea excepției de neconstituționalitate.

Guvernul observă că petentul a mai ridicat de două ori excepția de neconstituționalitate a unor texte din Legea nr. 14/2003. În acest sens, amintește Decizia nr. 119/2003, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4), și Decizia nr. 65/2004, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și ale art. 52 alin. (2). Așa fiind, consideră că, în virtutea prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (4), potrivit cărora deciziile Curții Constituționale sunt, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, general obligatorii și au putere numai pentru viitor, excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale mai sus amintite nu este întemeiată, „motivările din deciziile anterioare ale Curții fiind aceleași”. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 53 alin. (2) și art. 55 din aceeași lege, apreciază că, în virtutea art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât soluționarea cauzei nu depinde de aceste texte de lege. Același soluție consideră că este aplicabilă și în cazul

prevederilor Legii nr. 43/2003 și ale Legii nr. 90/2003 supuse criticii de neconstituționalitate. De asemenea, analizând prevederile art. 21, 33, 34, art. 88 lit. a), b), c) și d) și ale art. 153 alin. (1) și (2) din Legea nr. 92/1992, apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză. În ceea ce privește prevederile art. 23 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992, consideră că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției, așa încât critica acestor texte de lege apare ca fiind neîntemeiată. În același timp, apreciază că prevederile art. 49 alin. (2) și ale art. 45 din Legea nr. 47/1992 nu au nici o relevanță pentru soluționarea cauzei, excepția de neconstituționalitate fiind, în cazul lor, inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că susținerile autorului excepției referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii nr. 14/2003 nu pot fi reținute. În acest sens, arată că acest act normativ nu îngreudește accesul liber la justiție și nici nu contravine prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2) și ale art. 129. În plus, observă că dispozițiile art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și ale art. 52 alin. (2) din legea menționată au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate într-o cauză în care același autor a invocat în același dosar al instanței de fond, respectiv Dosarul nr. 27/P/2000 al Tribunalului București, aceleași motive de neconstituționalitate ca în prezenta cauză, Curtea pronunțându-se prin Decizia nr. 65/2004 în sensul respingerii excepției ca neîntemeiată. În ceea ce privește celelalte texte de lege criticate, consideră că acestea „nu conțin dispoziții care să îngreudească dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2, art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2), art. 53 alin. (2) și (3) și ale art. 55 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2003, dispozițiile art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7, art. 11 alin. (3) și (5), art. 13 alin. (2) și ale art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 30 ianuarie 2003, prevederile art. 1 alin. (2) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003, art. 21, art. 33, art. 34, art. 51, art. 88 alin. 1 lit. a), b), c) și d) și art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea

judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 23 alin. (4) și (6), art. 49 alin. (2) și art. 54 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 7 august 1997, cu modificările ulterioare.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 4 alin. (2), art. 8, art. 10, art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21, art. 24, art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), art. 30 alin. (1), (2) și (3), art. 37 alin. (1), art. 40 alin. (1), art. 52, art. 54, art. 57, art. 124 alin. (2), art. 126 alin. (1), art. 129, art. 133 alin. (1), art. 142 alin. (1), art. 146 lit. d), art. 148, art. 149 și art. 151 alin. (1).

Alături de aceste dispoziții constituționale, autorul invocă și încălcarea dispozițiilor referitoare la drepturile omului și libertățile fundamentale din pactele, tratatele și convențiile internaționale ratificate de România, Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și dispozițiile art. 20, 21, 25, 26, 40, 41, 52 și 53 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției a mai invocat în același dosar al instanței de fond, respectiv Dosarul nr. 27/P/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, prevalându-se de aceleași dispoziții constituționale și aceeași motivare ca în prezenta cauză. Astfel, în urma sesizării sale, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 119 din 25 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2003, asupra constituționalității art. 26 alin. (4) din Legea nr. 14/2003, și prin Decizia nr. 65 din 24 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 11 martie 2004, asupra dispozițiilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (2) din aceeași lege, respingând în ambele cazuri criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că în jurisprudența sa, așa cum reiese și din Decizia nr. 169 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 12 aprilie 2000, Curtea Constituțională a statuat că aceleași părți și pentru aceleași motive nu pot reitera excepția de neconstituționalitate, întrucât s-ar încălca autoritatea lucrului judecat, excepția de neconstituționalitate ce privește dispozițiile art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4) și art. 54 alin. (2) din Legea nr. 14/2003 este inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. 2 din legea mai sus menționată, Curtea constată că aceasta vizează faptul că textul de lege „renunță la valori reale și interzice sau prescrie dreptul partidelor politice de a «organiza inițiativa legislativă a cetățenilor»”.

Așadar, se are în vedere o omisiune legislativă, or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului. În consecință, excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 14/2003 apare ca fiind inadmisibilă.

În continuare, examinând critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) și (3) și ale art. 55 din

Legea nr. 14/2003, Curtea apreciază că acestea nu contravin textelor constituționale invocate. Astfel, observă că prevederile art. 53 alin. (2) obligă partidele politice existente ca, în vederea stabilirii conformității cu dispozițiile Legii nr. 14/2003, să se supună procedurii judiciare necesare pentru înregistrarea partidelor, procedură ce se bucură de toate garanțiile necesare asigurării liberului acces la justiție, a dreptului la apărare și a dreptului de a exercita căile de atac. Așa fiind, apare ca nesusținută critica potrivit căreia acest text de lege contravine prevederilor art. 21, 24, 124, art. 126 alin. (1) și ale art. 129 din Constituție.

Faptul că legea prevede sancțiunea radierii partidului care nu se supune obligației de înscriere în termen de 6 luni nu este de natură să altereze constituționalitatea art. 53 alin. (2) din Legea nr. 14/2003. Într-adevăr, având ca obiectiv promovarea valorilor și intereselor naționale, a pluralismului politic, contribuția la formarea opiniei publice, participarea în alegeri și constituirea unor autorități publice, partidele politice trebuie să fie primele subiecte de drept care să tindă la stabilirea unei depline conformități cu legea, inclusiv cu dispozițiile legale care reglementează condițiile de înființare și activitatea lor. Așa fiind, sancțiunea radierii apare nu numai ca firească, dar și necesară într-o societate democratică, guvernată de respectul legii.

De asemenea, nici natura termenului de 6 luni pentru înscrierea partidului politic, care este un termen de decădere după cum reiese din prevederile art. 53 alin. (3) din legea amintită, nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, instituirea unui termen de decădere nu este de natură să împiedice liberul acces la justiție. Într-adevăr, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, între care și stabilirea unor termene după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În ceea ce privește art. 55 din Legea nr. 14/2003, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor sale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri se supun prevederilor legii partidelor politice, excepție făcând articolele pe care le menționează. Acest text de lege nu reprezintă, în fapt, decât o expresie a prevederilor constituționale ale art. 62 alin. (2), potrivit cărora „*Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație*”. Astfel, legiuitorul a urmărit aplicarea principiului egalității de șanse între cetățeni, prin înlăturarea, potrivit prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2), a oricăror forme de discriminare, între altele, pe criterii „*de naționalitate, de origine etnică, [...], de apartenență politică [...]*”. Constituindu-se, în consecință, într-o garanție a drepturilor cetățenilor care constituie o minoritate, acest text de lege nu numai că nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, dar reprezintă un adevărat mijloc de protecție a drepturilor consacrate în Legea fundamentală.

Având în vedere aceleași argumente reținute în susținerea constituționalității art. 2, art. 53 alin. (2) și (3) și art. 55 din Legea nr. 14/2003, Curtea apreciază că aceste

texte de lege nu conțin nici o prevedere contrară actelor internaționale invocate de autorul excepției.

În continuare, analizând critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 90/2003, potrivit căreia numai partidele reînscrise potrivit Legii nr. 14/2003 pot beneficia de prevederile Legii nr. 90/2003, Curtea observă că dispozițiile legale criticate nu conțin nici o prevedere prin care se aduce atingere principiilor dreptății și pluralismului, ca valori fundamentale ce caracterizează statul român. Așa cum reiese din însuși titlul Legii nr. 90/2003, acest act normativ urmărește reglementarea condițiilor în care spații aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale pot fi vândute numai către o categorie anume de cumpărători, respectiv partidele politice. Destinația specială a acestor imobile, cea de sediu de partid, justifică opțiunea legiuitorului de a se adresa doar acelor partide prezente pe eșichierul politic românesc prin complinirea condițiilor cerute pentru legala lor existență și funcționare și nu celor care nu au întrunit cerințele legale pentru a fi reînscrise. Așa fiind, Curtea apreciază că textul legal criticat nu contravine dispozițiilor constituționale sau internaționale invocate. De altfel, se observă că multe dintre prevederile constituționale la care autorul excepției face trimitere, cum sunt cele ale art. 4 alin. (2), art. 10, art. 24 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), art. 30 alin. (1), (2) și (3), art. 37 alin. (1), art. 52, art. 57, art. 124 alin. (2), art. 126 alin. (1), art. 142 alin. (1), art. 148, art. 149 și ale art. 151 alin. (1), nu au nici o relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Aceeași rațiune care fundamentează soluția de mai sus, și anume destinația specială a imobilelor la care face referire Legea nr. 90/2003, justifică și soluția legislativă a art. 9 alin. (2), potrivit căreia, în cazul încetării activității partidelor politice, sediile trebuie să fie transmise către persoane juridice cu scop identic sau asemănător, făcând ca și în acest caz excepția de neconstituționalitate să apară ca neîntemeiată.

În continuare, examinând dispozițiile atacate din Legea nr. 43/2003, precum și conținutul dosarului de fond, Curtea constată că prevederile art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3) și ale art. 7 din acest act normativ nu au relevanță pentru soluționarea cauzei. Aceeași soluție se păstrează și în cazul prevederilor art. 13 alin. (2) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003, potrivit cărora partidele politice sau candidații independenți care nu au obținut cu prilejul alegerilor pragul electoral impus de lege sunt

obligați să restituie subvențiile primite de la bugetul de stat, întrucât obiectul Dosarului nr. 27/P/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă îl constituie reînscriserea Partidului solidarității democratice pentru șanse egale și o societate mai bună, iar nu un litigiu ce privește restituirea unor astfel de subvenții.

De asemenea, Curtea observă că, înainte de a fi sesizată cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 43/2003 au fost abrogate prin art. 12 din Legea nr. 90/2003, soluția legislativă criticată nefiind preluată în conținutul acestui din urmă act normativ. Așa fiind, în temeiul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege aflată în vigoare, excepția de neconstituționalitate a art. 11 alin. (3) din Legea nr. 43/2003 apare ca fiind inadmisibilă.

În ceea ce privește dispozițiile art. 11 alin. (5) din Legea nr. 43/2003, Curtea apreciază, de asemenea, că acestea nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de către autorul excepției. Faptul că acesta din urmă vorbește despre „folosirea abuzivă a executorilor judecătorești“ nu poate pune sub îndoielă constituționalitatea modului în care legiuitorul înțelege să înzestreze actele normative cu forță coercitivă, ci apare, mai degrabă, ca o critică ce vizează modul în care legea a fost aplicată, problemă ce nu ține însă de competența Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile Legii nr. 92/1992, despre care autorul excepției pretinde că sunt neconstituționale, Curtea observă că nici una dintre aceste dispoziții legale nu are legătură cu soluționarea cauzei. Așa fiind, în virtutea dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra constituționalității unor prevederi dintr-o lege de care depinde soluționarea cauzei, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21, 33, 34, 51, art. 88 lit. a), b), c) și d) și ale art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992 apare ca fiind inadmisibilă.

Aceeași concluzie de inadmisibilitate se impune și în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (4) și (6), art. 49 alin. (2) și art. 54 din Legea nr. 47/1992, dispoziții al căror conținut a fost preluat, în urma republicării Legii nr. 47/1992 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, în art. 29 alin. (4) și (6), art. 75 alin. (2) și art. 78. Într-adevăr, Curtea constată că nici aceste dispoziții nu au nici o relevanță asupra soluționării cauzei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 53 alin. (2) și (3) și ale art. 55 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, ale art. 11 alin. (5) din Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și ale art. 1 alin. (2) și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, excepție ridicată de Partidul solidarității democratice pentru șanse egale și o societate mai bună, prin președintele său, Ion Antonescu, în Dosarul nr. 27/P/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 51 alin. (4), art. 52 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, ale art. 3 alin. (3), art. 5 alin. (6), art. 6 alin. (2) și (3), art. 7, art. 11 alin. (3), art. 13 alin. (2) și ale art. 22 alin. (4) din Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale art. 21, 33, 34, 51, art. 88 alin. (1) lit. a), b), c) și d) și ale art. 153 alin. 1 și 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, precum și ale art. 29 alin. (4) și (6), art. 75 alin. (2) și art. 78 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 161/2004 privind fișele fiscale, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 376/2004 privind bursele private și ale art. 196 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 161/2004 privind fișele fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 12 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Formularul 210 „Fișa fiscală 1 (pentru venituri din salarii la funcția de bază — FF1)“, cod 14.13.01.13/1, prevăzut în anexa nr. 1, se înlocuiește cu formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. Instrucțiunile de completare a formularului 210 „Fișa fiscală 1“ (pentru venituri din salarii, la funcția de bază — FF1), prevăzute în anexa nr. 2, se modifică după cum urmează:

— capitolele V „Calculul impozitului pe veniturile din salarii“ și VI „Date referitoare la regularizarea impozitului“ se înlocuiesc cu textul din anexa nr. 2 la prezentul ordin.

3. Condițiile pentru transmiterea fișelor fiscale pe cale electronică, cuprinse în anexa nr. 4, se completează cu textul prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și angajatorii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 29 decembrie 2004.
Nr. 1.988.

Numar de operator de date cu caracter personal-1067

210

FIȘA FISCALĂ

(pentru venituri din salarii
la funcția de bază - FF1)

Pentru anul

I. Date de identificare angajator Cod de identificare
fiscală

Denumire sau Nume și Prenume

Județ/Sector

Localitate

Stradă

Număr

Bloc

Scară

Ap.

Cod poștal

Tel.

Fax

E-mail

1 Fișa fiscală rectificativă

2 Nu poate fi efectuată
operațiunea de regularizare a
diferențelor de impozit înscrise
la rd.10 și 11, Cap.VISe bifează cu X
unde este cazul**II. Date de identificare angajat**Cod de identificare
fiscală

Nume

Prenume

Județ/Sector

Localitate

Stradă

Număr

Bloc

Scară

Ap.

Cod poștal

3 Pentru personalul
trimis în cursul anului,
în misiune permanentă
în străinătate

4 Persoană decedată

Se bifează cu X
unde este cazul**III. Date privind îndeplinirea condițiilor pentru
calculul impozitului anual și pentru regularizarea acestuia**5 Se bifează cu X pentru angajații permanenți care
au alte surse de venit ce se cuprind în venitul anual
global impozabil sau solicită deduceri potrivit art.86
alin.(1), altele decât lit.b) și g), din Legea nr.571/2003

Data angajării

Ziua Luna Anul

Data încetării activității

Ziua Luna Anul

IV. Deduceri personale

Se completează numai pentru persoanele fizice rezidente

A. Total coeficient deducere rezultat din calcul

Ianuarie

Februarie

Martie

Aprilie

Mai

Iunie

Iulie

August

Septembrie

Octombrie

Noiembrie

Decembrie

B. Situația proprie pentru deducere

Deducere
personală
suplimentarăInvalid gr.I,
handicap gravInvalid gr.II,
handicap accentuatSe bifează cu X căsuța
care corespunde situației
angajatului

Ianuarie

Februarie

Martie

Aprilie

Mai

Iunie

Iulie

August

Septembrie

Octombrie

Noiembrie

Decembrie

C. Date referitoare la persoanele aflate în întreținere pentru care se solicită deducerea

CNP/NIF persoană în întreținere

Nume

Prenume

Calitatea persoanei aflate în întreținere

Sot/Soție

Copil

Alta

Se bifează cu X căsuța care
corespunde calității persoanei
afiate în întreținereDeducere
personală
suplimentarăInvalid gr.I,
handicap gravInvalid gr.II,
handicap accentuatSe bifează cu X căsuța
care corespunde situației
persoanei aflate în întreținere

Ianuarie

Februarie

Martie

Aprilie

Mai

Iunie

Iulie

August

Septembrie

Octombrie

Noiembrie

Decembrie

Conform legii, suma deducerilor personale admisă pentru calculul impozitului nu poate depăși de 3 ori deducerea personală de bază pentru fiecare lună a perioadei impozabile și se acordă în limita veniturii realizat.

V. Calculul impozitului pe veniturile din salarii

. lei -

A.	Luna		Venit net		Impozit lunar calculat și reținut	
	0		1		2	
1.	Ianuarie	1.1		1.2		
2.	Februarie	2.1		2.2		
3.	Martie	3.1		3.2		
4.	Aprilie	4.1		4.2		
5.	Mai	5.1		5.2		
6.	Iunie	6.1		6.2		
7.	Iulie	7.1		7.2		
8.	August	8.1		8.2		
9.	Septembrie	9.1		9.2		
10.	Octombrie	10.1		10.2		
11.	Noiembrie	11.1		11.2		
12.	Decembrie	12.1		12.2		
13.	Total	13.1		13.2		

B. Cheltuieli profesionale acordate

C. Număr de luni pentru care se cuvin cheltuieli profesionale

D. Cotizația de sindicat plătită:

D1. prin reținere pe stat

D2. la organizația sindicală

E. Bursa privată conform Legii nr.376/2004

E1. Suma platită în cursul anului de raportare

E2. Suma admisă la compensare/ restituire

VI. Date referitoare la regularizarea impozitului

- lei -

1. Venit net	
2. Cheltuieli profesionale acordate	
3. Cheltuieli profesionale recalculate	
4. Venit net recalcultat (rd.1+rd.2-rd.3)	
5. Deduceri personale cuvenite	
6. Cotizația de sindicat plătită (D1+D2)	
7. Venit net anual impozabil (rd.4-rd.5-rd.6)	
8. Impozit anual	
9. Total impozit lunar calculat și reținut	
10. Diferența de impozit rămas de achitat de către angajat (rd.8-rd.9-E2.)	
11. Diferența de impozit de restituit angajatului (rd.9-rd.8+E2.)	

VII. Calculul impozitului pe veniturile din salarii cu impunere finală

- Venituri salariale stabilite prin decizii judecatorești

- lei -

Venit net

Impozit calculat și reținut

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele din această fișă fiscală sunt corecte și complete.

Nume și prenume _____

Funcția _____

Ștampila și semnatura angajatorului _____

CAPITOLUL V

Calculul impozitului pe veniturile din salarii

A. Se completează, pentru fiecare lună, cu datele din statul de salarii referitoare la angajatul respectiv, astfel:

col. 1 „Venit net“, rd. 1.1 — 12.1 — se înscrie venitul net din salarii, calculat potrivit legii pentru funcția de bază, cuvenit salariatului conform statului de salarii din luna respectivă;

col. 2 „Impozit lunar calculat și reținut“, rd. 1.2 — 12.2 — se înscrie impozitul reținut lunar conform statului de salarii, calculat prin aplicarea baremului lunar de impozitare asupra bazei de calcul, determinată ca diferență între venitul net din salarii, aferent unei luni, și deducerile personale acordate pentru luna respectivă.

Rd. 13. „Total“ se completează pe coloane, astfel:

col. 1 „Venit net“ — se înscrie suma rezultată prin însumarea venitului net lunar, de la **rd. 1.1 — 12.1**;

col. 2 „Impozit lunar calculat și reținut“ — se înscrie suma rezultată prin însumarea impozitului lunar, calculat și reținut în cursul anului, de la **rd. 1.2 — 12.2**.

B. **„Cheltuieli profesionale acordate“** — se completează cu suma reprezentând cheltuieli profesionale acordate în cursul anului, conform statului de salarii.

C. **„Număr de luni pentru care se cuvin cheltuieli profesionale“** — se completează cu numărul de luni pentru care se cuvin cheltuieli profesionale, respectiv cu numărul de luni în care salariatul a realizat venituri din salarii.

D. **„Cotizația de sindicat plătită“** — se completează cu suma reprezentând cotizația de sindicat plătită, astfel:

D1. „prin reținere pe stat“ — se înscrie suma reprezentând cotizația de sindicat reținută de angajator pe statul de salarii;

D2. „la organizația sindicală“ — se înscrie suma reprezentând cotizația de sindicat plătită de angajat, conform documentelor justificative emise de organizația sindicală.

E. **„Bursa privată conform Legii nr. 376/2004“** — se completează în cazul angajaților pentru care angajatorul are obligația calculării și regularizării impozitului anual și care solicită restituirea sumelor reprezentând cheltuieli efectuate în cursul anului cu bursele private.

E1. „Suma plătită în cursul anului de raportare“ — se înscrie suma plătită de angajat, în cursul anului de raportare, pentru bursa privată, conform documentației depuse.

E2. „Suma admisă la compensare/restituire“ — se înscrie suma admisă la compensare/restituire, conform legii. Suma nu poate depăși 1% din impozitul pe venitul anual datorat (rd. 8, cap. VI).

Contractul privind acordarea bursei private, precum și documentele de plată se prezintă angajatorului în original și în copie. Copiile certificate se păstrează de către angajator.

Rândul de la lit. E se completează în cazul angajaților pentru care angajatorul are obligația calculării și regularizării impozitului anual pe veniturile din salarii și care au efectuat în cursul anului cheltuieli cu bursele private, conform Legii nr. 376/2004 privind bursele private, și solicită restituirea acestora.

CAPITOLUL VI

Date referitoare la regularizarea impozitului

Se completează numai pentru angajații pentru care se efectuează calculul impozitului anual și regularizarea acestuia, potrivit legii, astfel:

rd. 1 „Venit net“ — se preia suma din col. 1 rd. 13.1 „Total“ de la cap. V „Calculul impozitului pe veniturile din salarii“;

rd. 2 „Cheltuieli profesionale acordate“ — se preia suma din rd. B al cap. V „Calculul impozitului pe veniturile din salarii“;

rd. 3 „Cheltuieli profesionale recalculate“ — se înscrie suma obținută prin înmulțirea sumei reprezentând cheltuieli profesionale (calculate pe baza deducerii personale de bază, stabilită la sfârșitul anului prin ordin al ministrului finanțelor publice), cu numărul lunilor calendaristice pentru care se cuvin cheltuieli profesionale, înscris la pct. C al cap. V „Calculul impozitului pe veniturile din salarii“;

rd. 4 „Venit net recalculat“ — se înscrie suma rezultată din cumularea venitului net (rd. 1) cu diferența de cheltuieli profesionale (rd. 2 — rd. 3).

În situația în care din calcul rezultă o sumă negativă, se va înscrie cifra „0“ (zero);

rd. 5 „Deduceri personale cuvenite“ — se înscrie suma deducerilor personale (de bază și suplimentare) cuvenite angajatului, recalculată prin înmulțirea coeficienților înscrși în cap. IV „Deduceri personale“ pct. A cu deducerea personală de bază stabilită la sfârșitul anului, prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Deducerile personale se acordă, conform legii, în limita venitului net realizat, iar suma maximă a acestora nu poate depăși lunar de 3 ori deducerea personală de bază;

rd. 6 „Cotizația de sindicat plătită“ — se înscrie suma reprezentând cotizația de sindicat plătită de angajat în anul fiscal, conform legii, calculată prin cumularea sumelor înscrise la pct. D1 și D2 ale cap. V „Calculul impozitului pe veniturile din salarii“;

rd. 7 „Venit net anual impozabil“ — se înscrie diferența dintre venitul net recalculat (rd. 4), deducerile personale cuvenite (rd. 5) și cotizația de sindicat plătită (rd. 6).

În situația în care din calcul rezultă o sumă negativă, se va înscrie cifra „0“ (zero);

rd. 8 „Impozit anual“ — se înscrie impozitul anual calculat prin aplicarea baremului anual, stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la venitul net anual impozabil (rd. 7);

rd. 9 „Total impozit lunar calculat și reținut“ — se preia suma din col. 2 rd. 13.2 „Total“ de la cap. V;

rd. 10 „Diferența de impozit rămas de achitat de către angajat“ — se înscrie diferența dintre impozitul anual (rd. 8), impozitul calculat și reținut în cursul anului (rd. 9) și „Suma admisă la compensare/restituire“ (rd. E2 cap. V) dacă suma rezultată este pozitivă.

În situația în care suma rezultată este negativă se preia la rândul 11;

rd. 11 „Diferența de impozit de restituit angajatului“ — se înscrie diferența pozitivă dintre impozitul calculat și reținut în cursul anului (rd. 9) și impozitul anual (rd. 8), la care se adaugă „Suma admisă la compensare/restituire“ (rd. E2 cap. V).

“FF1_aaaa.TXT sau FF1_aaaa.DBF

va contine cate o inregistrare (linie) pentru fiecare angajat care a obtinut venituri din salarii la functia de baza. Structura fisierelor FF1 descrisa in Ordinul ministrului finantelor publice 161/2004 va fi completata la sfarsit cu urmatoarele campuri:

Denumire camp	Descriere camp	Tip camp	Lungime maxima	Explicatii
...				
Bursa_pl	Bursa privata conform Legii 376/2004 platita in cursul anului de raportare	N	12	- se completeaza daca este cazul
Bursa_ad	Bursa privata conform Legii 376/2004 admisa la compensare/ restituire	N	12	- se completeaza daca este cazul

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind instituirea unor măsuri de creștere a siguranței navigației în apele naționale navigabile și în porturile românești prin introducerea accelerată, pentru navele petoliere, a obligativității corpului dublu sau a unor cerințe echivalente de proiectare pentru navele petoliere cu corp simplu

În temeiul prevederilor art. 12 lit. d), j), k) și r) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 197/1998, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Scopul prezentului ordin este de a stabili un program de introducere accelerată a cerințelor pentru navele petoliere cu corp dublu sau a cerințelor echivalente de proiectare din Convenția MARPOL 73/78 pentru navele petoliere cu corp simplu și de a interzice transportul spre sau dinspre porturile românești al produselor petoliere grele cu navele petoliere cu corp simplu.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentului ordin se aplică navelor petoliere destinate transportului produselor

petoliere de 5.000 tdw sau mai mult care se află în una dintre următoarele situații:

- arborează pavilionul român;
- intră sau ies în/din porturile românești ori operează în aceste porturi și la terminalele petoliere românești, indiferent de pavilionul acestora;
- ancorează în apele naționale navigabile ale României.

(2) Prevederile art. 4 alin. (3) se aplică navelor petoliere de 600 tdw sau mai mult.

(3) Prevederile prezentului ordin nu se aplică navelor de război, navelor militare auxiliare sau navelor aflate în proprietatea ori în operarea unui stat, utilizate numai în servicii guvernamentale necomerciale.

Art. 3. — În scopul aplicării prezentului ordin, termenii de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *Convenția MARPOL 73/78* — Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul din 1978, încheiat la 17 februarie 1978 la Londra (MARPOL 73/78), la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra;

b) *Regula 13G revizuită din anexa I la Convenția MARPOL 73/78* — amendamentele la Regula 13G din anexa I la Convenția MARPOL 73/78 și la suplimentul Certificatului IOPP, astfel cum au fost adoptate prin Rezoluția MEPC.95(46) din 27 aprilie 2001, și care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2002, fiind acceptate de România prin Legea nr. 573/2002 pentru acceptarea Amendamentelor la anexa la Protocolul din 1978 referitor la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.95(46) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 27 aprilie 2001;

c) *navă petrolieră* — navă petrolieră, astfel cum este definită la Regula 1(4) din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

d) *deadweight* — tonaj deadweight (tdw), astfel cum este definit la Regula 1(22) din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

e) *navă petrolieră nouă* — navă petrolieră, astfel cum este definită la Regula 1(26) din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

f) *navă petrolieră de categoria 1* — navă petrolieră de 20.000 tdw și mai mult, care transportă ca marfă țiței, combustibil lichid, combustibil diesel greu ori ulei de ungere, sau de 30.000 tdw și mai mult, care transportă hidrocarburi, altele decât cele mai sus menționate, care nu corespunde cerințelor pentru petrolierele noi, astfel cum sunt definite în Regula 1(26) din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

g) *navă petrolieră de categoria 2* — navă petrolieră de 20.000 tdw și mai mult, care transportă ca marfă țiței, combustibil lichid, combustibil diesel greu ori ulei de ungere, sau de 30.000 tdw și mai mult, care transportă hidrocarburi, altele decât cele mai sus menționate, care corespunde cerințelor pentru petrolierele noi, astfel cum sunt definite în Regula 1(26) din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

h) *navă petrolieră de categoria 3* — navă petrolieră de 5.000 tdw și mai mult, dar mai puțin decât s-a specificat la lit. f) și g);

i) *navă petrolieră cu corp simplu* — navă petrolieră care nu este conformă cu cerințele de proiectare în materie de dublu corp sau cu norme de proiectare echivalente ale Regulii 13F din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

j) *navă petrolieră cu corp dublu* — navă petrolieră care este conformă cu cerințele de proiectare sau cu normele de proiectare echivalente ale Regulii 13F din anexa I la Convenția MARPOL 73/78 sau o navă petrolieră care îndeplinește cerințele paragrafului 1 lit. c) al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

k) *vârsta* — vârsta navei, exprimată în numărul de ani de la data livrării;

l) *combustibil diesel greu* — combustibil diesel, astfel cum este definit în Regula 13G revizuită din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

m) *combustibil lichid* — produse distilate grele sau reziduuri de țiței ori amestecuri ale acestor produse, astfel cum sunt definite în Regula 13G revizuită din anexa I la Convenția MARPOL 73/78;

n) *produse petroliere grele* înseamnă:

(i) produse petroliere grele cu o densitate mai mare de 900 kg/m³ la o temperatură de 15°C¹⁾;

(ii) combustibili lichizi cu o densitate mai mare de 900 kg/m³ la o temperatură de 15°C sau o viscozitate cinematică de peste 180 mm²/s²⁾, la o temperatură de 50°C;

(iii) bitumuri și gudroane și emulsii ale acestora;

o) *terminale petroliere aflate în apele naționale navigabile ale României* — instalații din largul mării, fixe sau mobile, care operează pe sau deasupra platoului continental românesc.

Art. 4. — (1) Navele petroliere, cu excepția celor cu corp dublu, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, nu pot intra în porturile românești sau nu pot acosta la terminalele petroliere aflate în apele naționale navigabile ale României sau, dacă se solicită, nu li se va acorda dreptul de arborare a pavilionului român după aniversarea, în anul specificat mai jos, a datei de livrare a navei:

a) pentru navele petroliere de categoria 1:

— anul 2003 pentru navele livrate în anul 1980 sau mai devreme;

— anul 2004 pentru navele livrate în anul 1981;

— anul 2005 pentru navele livrate în anul 1982 sau mai târziu;

b) pentru navele petroliere de categoriile 2 și 3:

— anul 2003 pentru navele livrate în anul 1975 sau mai devreme;

— anul 2004 pentru navele livrate în anul 1976;

— anul 2005 pentru navele livrate în anul 1977;

— anul 2006 pentru navele livrate în anii 1978 și 1979;

— anul 2007 pentru navele livrate în anii 1980 și 1981;

— anul 2008 pentru navele livrate în anul 1982;

— anul 2009 pentru navele livrate în anul 1983;

— anul 2010 pentru navele livrate în anul 1984 sau mai târziu.

(2) Fără a încălca prevederile alin. (1), navele petroliere din categoriile 2 și 3, prevăzute numai cu dublu fund sau cu dublu bordaj, care nu se folosesc pentru transportul de produse petroliere și care se extinde pe toată lungimea tancurilor de marfă, sau cele prevăzute cu spații cu corp dublu, care nu se folosesc pentru transportul produselor petroliere și care se extind pe toată lungimea tancurilor de marfă, care nu îndeplinesc condițiile de exceptare de la prevederile paragrafului 1(c) al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78, pot să fie operate în continuare după data prevăzută la alin. (1), dar nu după aniversarea datei de livrare a navei în anul 2015 sau nu după data la care nava îndeplinește vârsta de 25 de ani de la data livrării sale, luându-se în considerare data cea mai recentă dintre aceste date.

(3) Nici o navă petrolieră care transportă produse petroliere grele, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, nu poate intra în porturile românești, nu poate acosta la terminalele petroliere, nu poate ancora în apele naționale navigabile ale României și nici nu poate părăsi aceste locuri dacă nu are corp dublu.

¹⁾ Care corespunde unui grad API mai mic de 25,7.

²⁾ Care corespunde unei viscozități cinemactice mai mari de 180 cSt.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) navele petroliere care sunt operate exclusiv în porturi și pe căi navigabile interioare românești, cu condiția ca respectivele nave să aibă certificate tehnice valabile, în conformitate cu legislația în vigoare privind navigația pe căile navigabile interioare.

(5) Navele petroliere cu o capacitate mai mică de 5.000 tdw se vor conforma prevederilor alin. (3) nu mai târziu de aniversarea datei de livrare a navei în anul 2008.

(6) În cazul în care condițiile de gheață fac necesară folosirea unor nave cu întărituri pentru navigația prin ghețuri până la 21 octombrie 2005, se vor putea admite intrarea în porturile românești, acostarea la terminale petroliere, ancorarea în apele naționale ale României, precum și părăsirea acestor locuri de către navele petroliere cu corp simplu prevăzute cu întărituri pentru navigația în ghețuri, care au un dublu fund neutilizat pentru transportul produselor petroliere, extins pe întreaga lungime a tancurilor de marfă, cu condiția ca produsele petroliere grele să fie transportate numai în tancurile centrale.

Art. 5. — Indiferent de pavilionul lor, navele petroliere de categoriile 2 și 3, care nu au corp dublu și au o vechime mai mare de 15 ani, nu pot intra în porturile românești, nu pot acosta la terminalele petroliere și nu pot ancora în apele naționale navigabile ale României și nici nu pot părăsi aceste locuri după aniversarea datei de livrare a navei în anul 2005 decât cu condiția respectării sistemului de evaluare a stării navei prevăzut la art. 6.

Art. 6. — Pentru îndeplinirea prevederilor art. 5, se aplică sistemul de evaluare a stării navei stabilit prin Rezoluția MEPC.94(46) din 27 aprilie 2001, cu amendamentele ulterioare.

Art. 7. — După aniversarea datei de livrare a navei în anul 2015 nu se vor mai permite:

a) continuarea operării navelor petroliere de categoriile 2 și 3 care arborează pavilion român, în conformitate cu paragraful 5 al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78; și

b) intrarea în porturile sau în terminalele românești a navelor petroliere de categoriile 2 și 3 chiar dacă ele continuă să fie operate sub pavilionul unui alt stat, în conformitate cu paragraful 5 al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78.

Art. 8. — (1) Prin derogare de la art. 4, 5 și 7, Autoritatea Navală Română și administrațiile portuare pot permite, în mod excepțional, unei nave petroliere să intre în porturile românești, să opereze la terminalele petroliere și să ancoreze în apele naționale navigabile ale României doar în următoarele cazuri:

a) dacă nava petrolieră este în pericol și caută un loc de refugiu;

b) dacă nava petrolieră este fără marfă la bord și intră într-un port pentru reparații.

(2) Permisele se acordă în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) și ale art. 87 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 245/2003 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 42/1997 privind transportul naval.

Art. 9. — (1) Autoritatea Navală Română va informa Organizația Maritimă Internațională, în conformitate cu art. 211 paragraful 3 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996 privind ratificarea Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, și aderarea la Acordul referitor la aplicarea părții a XI-a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiat la New York la 28 iulie 1994, despre intrarea în vigoare a acestui ordin.

(2) Autoritatea Navală Română va informa Organizația Maritimă Internațională, conform art. 7, asupra deciziei de a refuza intrarea navelor petroliere care operează în conformitate cu prevederile paragrafului 5 al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78 în porturile sau terminalele românești, pe baza paragrafului 8(b) al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78.

(3) Autoritatea Navală Română va informa Organizația Maritimă Internațională despre autorizarea, suspendarea, retragerea sau refuzul operării navelor petroliere din categoriile 1 și 2 autorizate să arboreze pavilionul român conform art. 5, pe baza paragrafului 8(a) al Regulii 13G revizuite din anexa I la Convenția MARPOL 73/78.

Art. 10. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

Art. 11. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 12. — Prezentul ordin transpune prevederile Regulamentului nr. 417/2002/CE al Parlamentului European și al Consiliului din 18 februarie 2002 privind introducerea accelerată pentru navele petroliere a obligativității corpului dublu sau aplicarea unor cerințe echivalente de proiectare pentru navele petroliere cu corp simplu și abrogarea Regulamentului Consiliului nr. 2.978/94, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 64 din 7 martie 2002, astfel cum a fost amendat prin Regulamentul nr. 1.726/2003/CE al Parlamentului European, și al Consiliului din 22 iulie 2003, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 249 din 1 octombrie 2003, precum și ale Regulamentului nr. 2.099/2002/CE al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind stabilirea Comitetului pentru Mări Sigure și prevenirea poluării de către nave (COSS), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 324 din 29 noiembrie 2002.

Art. 13. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 6 decembrie 2004.
Nr. 2.239.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000	760.000	760.000	760.000	760.000
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000
8.	Colecția Legislația României	3.130.000	782.500	782.500	782.500	782.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000	1.297.500	1.297.500	1.297.500	1.297.500
10.	Repertoriul actelor normative	800.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“